

A/PNL/204
6.04.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4755A/06.04.2026

Către: Domnul Cseke Attila, Ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație

Domnul Alexandru Nazare, Ministrul Finanțelor

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Casa Radio – 36 de ani de ruină în centrul Capitalei, cel mai mare eșec PPP din istoria României, două miliarde de euro cerute la Londra, nicio strategie pentru viitorul clădirii și o oportunitate ratată de a rezolva două probleme în același timp

Stimate Domnule Ministru,

Pe Splaiul Independenței, în centrul Bucureștiului, între Palatul Parlamentului și Piața Eroilor, se află cea mai mare ruină urbană din Uniunea Europeană. Casa Radio – construcție faraonică a regimului Ceașescu, gândită inițial drept „Muzeul Socialismului Românesc” – a fost abandonată neterminată la Revoluția din 1989. De atunci au trecut 36 de ani. Clădirea se degradează vizibil, an de an. A trecut prin toate fazele posibile de neglijență: abandon, tentative de privatizare, parteneriate eșuate, litigii internaționale, moțiuni, memorandumuri și promisiuni. Și a rămas exact ce era în decembrie 1989: un schelet de beton în centrul capitalei unui stat membru al Uniunii Europene, al NATO, al doilea stat ca suprafață din Europa Centrală și de Est.

Cronologia eșecului este instructivă. În 2003, statul român a demarat un parteneriat public-privat pentru reconversia funcțională a amplasamentului, sub denumirea de „Centrul Dâmbovița”. Contractul PPP a fost semnat cu investitorul turc Mimet Insaat Sanayi Ve Ticaret AS. Ulterior, în proiect au intrat Elbit Imaging Limited (Israel), Plaza Centers NV (Olanda, listată la Londra, Varșovia și Tel Aviv) și Cenik Demir Sanayi Ve Ticaret AS (Turcia). Compania Națională de Investiții (CNI) și investitorii privați au constituit societatea Dâmbovița Center SRL, iar terenul a fost concesionat pe 49 de ani. Proiectul prevedea demolarea parțială și construirea unui complex de birouri, mall, hotel și centru de conferințe.

Plaza Centers a declarat investiții de 85 de milioane de euro. S-au realizat demolări, proiectare etc. Planul Urbanistic Zonal a fost obținut în martie 2009. Primăria Sectorului 1 a contestat PUZ-ul în instanță – litigiu soluționat definitiv abia în decembrie 2012, prin hotărârea Curții de Apel București. Între timp, criza financiară din 2008 a lovit Plaza Centers, companie

din grupul Elbit Imaging controlat de miliardarul israelian Mordechai Zisser. Compania a intrat în dificultăți financiare, a vândut active și a abandonat de facto șantierul. Autorizația de construire nu a fost niciodată emisă de Primăria Sectorului 1.

În 2018, Comisia pentru Bursă și Valori Mobiliare din SUA (SEC) a amendat Elbit Imaging cu 500.000 de dolari pentru presupusa încălcare a legii privind practicile de corupție în străinătate (FCPA), constatând plăți nejustificate de 14 milioane de euro către „consultanți” în legătură cu proiectul Casa Radio. Procuratura română a deschis și închis o anchetă, concluzionând că nu există probe de dare de mită.

În 2019, Plaza Centers a semnat un pre-contract de vânzare a participației sale de 75% către AFI Europe, proprietarul mall-ului AFI Cotroceni. Acest pre-contract a fost prelungit de șase ori consecutiv – ultima prelungire fixând termenul la 31 decembrie 2026. AFI a plătit un avans de 200.000 de euro. Nu există nicio certitudine că tranzacția va fi finalizată.

În februarie 2022, Plaza Centers a depus cerere de arbitraj la Centrul Internațional de Soluționare a Litigiilor de Investiții (ICSID, Washington), solicitând statului român despăgubiri estimate la 385-425 de milioane de euro. În replică, statul român, prin Ministerul Finanțelor, a notificat în 2023 rezilierea contractului PPP și a depus, pe 24 octombrie 2025, cererea de arbitraj la Curtea de Arbitraj Internațional din Londra (LCIA), solicitând rezilierea contractului, returnarea activelor și despăgubiri majorate la aproximativ 2 miliarde de euro. Tribunalul Arbitral urmează să decidă în mai 2027.

Aceasta este situația: o ruină de 36 de ani, un PPP de 20 de ani eșuat, 85 de milioane de euro pretins investite de un investitor care nu a construit nimic, 425 de milioane de euro cerute de investitor statului, 2 miliarde de euro cerute de stat investitorului, doi avocați scumpi la Londra și Washington, o decizie așteptată în mai 2027, și nicio viziune articulată pentru ce se va întâmpla cu clădirea după finalizarea litigiilor.

Între timp, la câteva sute de metri distanță pe același Splai al Independenței, Spitalul Universitar de Urgență București (SUUB) – cel mai complex spital de urgență din sud-estul României, cu peste 55.000 de internări continue, 60.000 de pacienți în spitalizare de zi și 350.000 de pacienți anuali în UPU – se sufocă din lipsa spațiului. Extinderea Aripilor A1 și A4 ale SUUB, finanțată prin PNRR cu 363 de milioane de lei, este întârziată de contestații la licitații, iar termenul de finalizare (decembrie 2026) este în pericol. SUUB a fost inaugurat în 1978, are aproape cinci decenii, și nu a beneficiat niciodată de o extindere proporțională cu explozia cererii de servicii de urgență într-o capitală de peste 2,5 milioane de locuitori.

Proximitatea fizică dintre Casa Radio și SUUB ridică o întrebare pe care nimeni nu pare să fi pus-o în 36 de ani: de ce nu a fost exploatată această proximitate pentru a rezolva două probleme cu o singură investiție? O legătură fizică – o arcadă aeriană, un pasaj acoperit, o

extensie modulară – între structura masivă a Casei Radio și campusul SUUB ar fi putut transforma o ruină într-un complex medical-universitar de referință regională, cu spații pentru ambulatorii, laboratoare, centre de cercetare, facilități de învățământ medical, birouri administrative și depozite logistice – exact ceea ce un spital de urgență modern are nevoie și nu are unde să pună.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este stadiul exact al procedurilor arbitrale în curs – atât la ICSID (cererea Plaza Centers de 385-425 milioane EUR contra României) cât și la LCIA (cererea României de 2 miliarde EUR contra Plaza Centers)? Care este calendarul procedural? Când este programată prima înfățișare la LCIA și când este așteptată decizia definitivă?
2. Care este costul suportat de statul român pentru reprezentare juridică în cele două proceduri arbitrale? Ce firme de avocatură au fost contractate? Care este suma totală cheltuită până în prezent și care este estimarea costurilor totale până la finalizare?
3. Cele două proceduri sunt conexe sau independente? Există riscul unor decizii contradictorii? Statul a solicitat conexarea dosarelor sau suspendarea procedurii ICSID în favoarea LCIA?
4. Care este evaluarea realistă a Ministerului Finanțelor privind șansele statului român de a obține despăgubirile de 2 miliarde de euro solicitate la LCIA? Care sunt principalele riscuri identificate de echipa juridică?
5. Ce se întâmplă dacă România pierde la ICSID și trebuie să plătească despăgubiri de 385-425 de milioane de euro? Există provizion bugetar pentru această eventualitate? Impactul fiscal a fost evaluat?
6. Pre-contractul de vânzare a participației Plaza Centers către AFI Europe – prelungit de șase ori, acum cu termen la 31 decembrie 2026 – se realizează cu acordul statului român? O eventuală cesiune de drepturi către AFI fără aprobarea statului ar constitui o încălcare contractuală? Ministerul Finanțelor a notificat Plaza Centers în acest sens?
7. Există, la acest moment, un plan sau o strategie a statului român pentru destinația clădirii Casa Radio după finalizarea litigiilor? Dacă statul câștigă la arbitraj și recuperează activele, ce urmează? Există un studiu de fezabilitate, o analiză a opțiunilor, un concept urbanistic? Sau vom asista la încă un deceniu de dezbateri despre „ce facem cu Casa Radio”?
8. A fost evaluată vreodată opțiunea de a integra amplasamentul Casa Radio într-un proiect de extindere a infrastructurii medicale a Bucureștiului, în special ca extensie a Spitalului Universitar de Urgență București (SUUB), aflat în imediata proximitate pe Splaiul Independenței? Distanța dintre cele două amplasamente permite o conexiune

- fizică directă – arcadă aeriană, pasaj acoperit sau extensie modulară. Această opțiune a fost analizată tehnic de MDLPA, de CNI sau de Ministerul Sănătății?
9. Care este stadiul extinderii Aripilor A1 și A4 ale SUUB, finanțată prin PNRR cu 363 de milioane de lei, cu termen de finalizare decembrie 2026? Contestația care a blocat licitația a fost soluționată? Contractul a fost semnat? Există riscul de pierdere a finanțării PNRR din cauza întârzierii?
 10. MDLPA, în calitate de autoritate care coordonează Compania Națională de Investiții (parte a contractului PPP), are o evaluare a stării tehnice actuale a structurii Casa Radio? Clădirea mai este recuperabilă tehnic sau necesită demolare completă? Ce cost ar implica fiecare variantă (reconversie vs. demolare și reconstrucție)?
 11. Ce PUZ și PUD sunt în vigoare pentru amplasamentul Casa Radio? Dacă statul recuperează terenul, urbanismul actual permite o reconversie în scop medical-universitar sau de utilitate publică, sau ar fi necesară o nouă procedură urbanistică? Cât ar dura aceasta?
 12. De ce, în 36 de ani de la Revoluție, niciun guvern nu a reușit să rezolve problema Casa Radio – nici prin finalizarea construcției, nici prin demolare, nici prin reconversie, nici prin integrare într-un proiect de utilitate publică? Este aceasta o problemă tehnică, juridică, financiară sau pur și simplu o problemă de voință politică?
 13. Guvernul este dispus să ia în considerare, ca scenariu post-arbitraj, transformarea amplasamentului Casa Radio într-un campus medical-universitar integrat cu SUUB, finanțabil din fonduri naționale și (exercițiul 2028-2034), care ar rezolva simultan și problema ruinei urbane și criza de spațiu a celui mai important spital de urgență din România?

Cu respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL